

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 2C/251/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2713203611
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Božena Michaláčová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2014:2713203611.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudkyňou JUDr. Boženou Michaláčovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast.: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanej: G. A., nar. X.XX.XXXX, bytom U. XX, XXX XX E., štátna občianka SR, o zaplatenie sumy 1.259,33 € s prísl., takto

rozhodol:

Súd návrh zamieťa.

Žalovanej súd náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca sa svojim návrhom podaným na tunajšom súde dňa 24.5.2013 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 1.259,33 € spolu s príslušenstvom a k náhrade trov konania. V návrhu uviedol, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.9.2012 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava a žalobcom postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Postupca a žalovaná uzatvorili dňa 14.2.2002 Zmluvu č. 252480004, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu. Na základe zmluvy Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla žalovanej peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienka splácania, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a Všeobecných obchodných podmienkach. Zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa §§ 497 až 507 Obchodného zákonníka. Žalovaná neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť zo zmluvy, postupca od zmluvy odstúpil a vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predstavovala sumu 1.259,33 €, ktorá pozostávala z istiny 1.114,70 € a úroku z omeškania v sume 144,63 € v súlade s prílohou k zmluve o postúpení. Žalovaná vyššie uvedený záväzok uznala v Dohode o uznaní záväzku, zároveň uznala ja náklady inkasného konania, ktoré si žalobca neuplatňuje. Žalobca si uplatnil aj úrok z omeškania vo výške 9 % ročne z žalovanej sumy počnúc dňom 11.5.2012, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom návrhu, Zmluvou o vydaní a používaní Platobnej karty zo dňa 14.2.2005, Zmluvou o vydaní a používaní Platobnej karty zo dňa 27.4.2006, Dodatkom č. 1 k zmluve o vydaní a používaní platobnej karty zo dňa 14.2.2005, Obchodnými podmienkami pre Kreditné karty, Dohodou o uznaní záväzku, Dotazníkom k dohode, Zmluvou o postúpení pohľadávok, Prílohou č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok, písomným podaním žalobcu, výpisom z kartového účtu, výsluchom účastníkov, rozsudkom Okresného súdu Skalica sp. zn. 5C/159/2013, psychiatrickou lekárskou správou a zistil tento skutkový stav veci:

Žalovaná dňa 14.2.2005 uzatvorila s právnym predchodcom žalobcu Slovenskou sporiteľňou, a.s. Zmluvu o vydaní a používaní Platobnej karty podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, na základe ktorej bola žalovanej vydaná platobná karta, typ: SPOROnákup k účtu č. 0252480004/0900. Dňa 21.2.2005 žalovaná potvrdila prevzatie platobnej karty platnej do 29.2.2008 a bezpečnostnej obálky s PIN číslom.

Dňa 14.2.2005 žalovaná uzatvorila s predchodcom žalobcu Dodatok č. 1 k zmluve o vydaní a používaní platobnej karty, na základe ktorého bol žalovanej poskytnutý k platobnej karte kartový rámec vo výške 663,88 € (20.000 Sk), v dodatku bola dojednaná premenlivá úroková sadzba vo výške 17,5 % p.a., so splatnosťou úrokov mesačne k poslednému dňu v mesiaci, s konečnou splatnosťou kartového rámca dňa 13.2.2006. Žalovaná sa zaviazala platiť poplatok za správu kartového rámca vo výške 0,25 % z kartového rámca mesačne, s tým, že úrokové sadzby a termín splatnosti úrokov sú platné v deň uzatvorenia zmluvy, zmena výšky ktorejkoľvek úrokovej sadzby a zmena termínu splatnosti sa riadi Všeobecnými obchodnými podmienkami banky účinnými od 1.8.2002.

Podľa bodu 1.3. dodatku, Kartový rámec je maximálna výška peňažných prostriedkov, poskytnutých bankou držiteľovi karty, do výšky ktorej je držiteľ karty oprávnený vykonávať platobné operácie prostredníctvom platobnej karty.

Podľa bodu 1.4. dodatku, Pohľadávka je peňažná pohľadávka banky voči držiteľovi karty, vzniknutá na základe a v súvislosti s touto zmluvou a v priamej súvislosti s vydaním a používaním platobnej karty. Pohľadávka pozostáva z istiny vo výške vyčerpaného kartového rámca, jej súčastí a príslušenstva, pričom súčasťou istiny sa stávajú splatné úroky, úroky z omeškania, úroky z prečerpania, poplatky a náklady, ktoré vzniknú banke na základe a v súvislosti s touto zmluvou. Banka na základe dodatku vydala žalovanej platobnú kartu ku kartovému účtu a poskytla jej peňažné prostriedky vo výške kartového rámca. Žalovaná bola oprávnená čerpať kartový rámec platobnou kartou alebo výberom hotovosti v obchodnom mieste (čl. III. bod 3.) a v zmysle bodu 4. tohto článku sa zaviazala pravidelne mesačne vždy k 15. dňu poukazovať na kartový účet peňažné prostriedky vo výške najmenej 5 % z kartového rámca, t.j. 1.000 Sk, a to až do splatenia pohľadávky. Ak bola pohľadávka nižšia ako 5 % kartového rámca, držiteľ karty ja povinný poukázať na kartový účet peňažné prostriedky minimálne vo výške pohľadávky. V prípade úplného splatenia pohľadávky je držiteľ karty oprávnený čerpať peňažné prostriedky maximálne do výšky kartového rámca na kartovom účte.

Podľa čl. III. bod 6. dohody, ak dôjde k prečerpaniu kartového rámca v čase pred termínom konečnej splatnosti, banka je oprávnená zrealizovať zákaz na platobnú kartu a banka je tiež oprávnená požadovať zaplatenie úroku a úroku z prečerpania vo výške určenej bankou zverejnením zo sumy, o ktorú je rozsah čerpaných peňažných prostriedkov vyšší ako kartový rámec.

Podľa čl. III. bod 8. v prípade nepoukázania peňažných prostriedkov na kartový účet v dohodnutej výške, ako aj v prípade prečerpania kartového rámca, je banka oprávnená zrealizovať zákaz na platobnú kartu a požadovať zaplatenie pohľadávky v lehote určenej bankou písomnou výzvou.

Podľa čl. III. bod 9. Zmluvné strany sa dohodli, že banka v prípade omeškania držiteľa karty s poukazovaním peňažných prostriedkov na kartový účet vo výške stanovenej v bode 4. tohto článku je oprávnená, nie však povinná, požadovať zaplatenie úrokov z omeškania.

V prípade omeškania držiteľa karty so splatením celej pohľadávky, je banka oprávnená požadovať zaplatenie úrokov z omeškania vo výške určenej bankou zverejnením a držiteľ karty je povinný úrok z omeškania zaplatiť.

Podľa čl. V. dodatku, bod 1., zmluva sa uzatvára na dobu určitú, a to na dobu 1 roka odo dňa jej podpísania zmluvnými stranami. Doba trvania zmluvy sa predlžuje vždy o dobu jedného roka, maximálne však do dosiahnutia 65 rokov veku držiteľa karty. Podľa bodu 2. cit. článku, Kartový rámec je splatný v

deň splatnosti uvedený v bode 4 čl. I tejto zmluvy. V prípade predĺženia doby trvania tejto zmluvy podľa predchádzajúceho bodu sa splatnosť Kartového rámca predlžuje o dobu, o ktorú bola predĺžená doba trvania tejto zmluvy, t.j. o jeden rok.

Z Dohody o uznaní záväzku zo dňa 19.11.2012 mal súd preukázané, že predmetná dohoda uzatvorená medzi žalobcom ako veriteľom (bod 1.1. dohody) a žalovanou ako dlžníkom (bod 1.2. dohody) obsahuje označenie účastníkov dohody, uznanie záväzku a záverečné ustanovenia. V článku 2. predmetnej dohody označeného ako „Uznanie záväzku“, dlžník uznáva, čo do právneho dôvodu a výšky záväzok voči veriteľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy uzatvorenej s pôvodným veriteľom: Slovenská sporiteľňa, a.s., číslo 252480004. Dlžná suma pozostáva z istiny vo výške 1.114,70 €, z nákladov na inkasné konanie vo výške 150 € a z úroku z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 1.114,70 € za dobu od 27.9.2012 do zaplatenia (celkový úrok z omeškania bude vyčíslený veriteľom na základe písomnej žiadosti dlžníka, a to po úplnom zaplatení dlžnej sumy podľa bodu 2.1. tejto dohody). V poslednej vete tohto bodu sa uvádza, že osoby uvedené v bode 1.2 a, alebo 1.3 tejto dohody vyhlasujú, že majú vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. V rámci Záverečných ustanovení (čl. 3) v bode 3.3. strany dohody vyhlasujú, že táto dohoda bola uzatvorená vážne, zrozumiteľne a určite, nie v tiesni ani za nápadne nevýhodných podmienok, pred podpisom si ju prečítali, porozumeli jej obsahu a na znak súhlasu ju podpísali.

V Dotazníku k dohode o uznaní záväzku zo dňa 19.11.2012, ktorý má podobu vopred pripraveného a predtlačeneho formulára, žalovaná vyhlásila, že na základe jej žiadosti o uzatvorenie Dohody o uznaní záväzku so spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o. a za účelom preverenia vážnosti jej požiadavky a zrozumiteľnosti predloženej dohody vypíňa veriteľovi tento dotazník. Žalovaná v jednotlivých bodoch dotazníka urobila vyhlásenia, a to takým spôsobom, že pri jednotlivých vopred naformulovaných vyhláseniach je zaškrtnuté políčko s názvom „súhlasím“. Pri prvom vyhlásení je uvedené, že spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. vypracovala a predložila jej Dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach na základe jej požiadavky a výška splátok a doba splácania je vyjadrením jej záujmu a schopnosti svoj záväzok uhradiť. V poradí treťom vyhlásení žalovaná súhlasila, že berie na vedomie, že uznanie premlčaného záväzku má za následok plynutie novej premlčacej doby a posilnenie jeho vymáhateľnosti na súde. V štvrtom vyhlásení žalovaná súhlasila, že Dohodu o uznaní záväzku chce uzavrieť. Podľa posledného vyjadrenia v dotazníku, žalovaná vyhlásila, že tento dotazník vyplnila dobrovoľne a pravdivo, podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia.

Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalobcom ako postupníkom a jej Prílohy č. 1 mal súd preukázané postúpenie pohľadávky postupcu voči žalovanej, ktorá vznikla na SPOROnákup karte č. účtu: 252480004 vo výške istiny 1.114,70 € a úrokov z omeškania vo výške 144,63 €.

V písomnom podaní zo dňa 3.9.2013 žalobca uviedol, že úroková sadzba pre úrok z omeškania v zmysle výňatku z úrokových sadzieb je vo výške 26,40 % ročne. Istina vo výške 1.114,70 € predstavuje rozdiel debetných a kreditných operácií, z toho debetné operácie pozostávajú z kartového poplatku vo výške 13,28 €, z výberov kartou v sume 1.029,01 €, z poplatkov za kartovú operáciu v celkovej sume 122,22 €, z debetných úrokov v celkovej výške 719,27 €, z poplatkov za správu kartového účtu vo výške 89,55 €, zmluvných úrokov z omeškania vo výške 83,55 €, žalobných upomienok v sume 6,64 € a poplatkov za prvú upomienku vo výške 13,28 €. Kreditné operácie predstavujú úhrady odporcu v celkovej výške 1.070,95 €. Súčet debetných operácií je v sume 2.076,80 € a súčet kreditných operácií v sume 1.070,95 €, rozdiel je vo výške 1.005,85 €, čo predstavuje neuhradenú istinu. Úrok z omeškania vo výške 144,63 € bol podľa vyjadrenia žalobcu počítaný sadzbou 8 % ročne na dennom základe z výšky neuhradenej istiny od 1.1.2011 do 27.9.2012, t.j. odo dňa nasledujúceho po poslednom vyčíslení úrokov z omeškania do postúpenia pohľadávky.

Podľa výpisu z kartového účtu ku dňu 1.3.2011 (dátum poslednej transakcie) bola na účte žalovanej pohľadávka vo výške 1.005,85 €, istina ku dňu 31.12.2010 bola vo výške 790,28 €, ku ktorej bol pripísaný debetný úrok vo výške 152,86 € a úrok z omeškania vo výške 62,71 €.

Žalovaná pred súdom vypovedala, že podľa jej názoru už na Okresnom súde Skalica prebiehalo konanie v danej veci, jednalo sa o pôžičku poskytnutú od SLSP. Pojednávalo sa o zaplatenie dlžnej sumy, v tejto veci bolo rozhodnuté, jedným z nárokov žalobcu bol aj nárok z platobnej karty. Na pojednávaní dňa 25.9.2014 žalovaná vo svojej výpovedi uviedla, že má zdravotné problémy psychického charakteru, asi 30 rokov sa lieči, denne užíva lieky. Nepamätá si, či podpísala v roku 2012 dohodu o uznaní záväzku, zdá sa jej, že nie. Nepamätá si, či bola v banke, alebo niekto navštívil jej domácnosť. Zabezpečila si kartu, na základe ktorej vyberala z bankomatu, uhrádzalo sa odpisovaním z jej účtu, na ktorý chodili peniaze za opatrovanie syna. Dlžnú sumu je schopná zaplatiť len formou splátok. Jej jediným príjmom je opatrovateľský príspevok na syna vo výške 170 € a syn poberá invalidný dôchodok 300 €. Po nahliadnutí do dotazníka k dohode žalovaná potvrdila, že sa tam nachádza jej podpis, avšak nevie, kedy toto podpísala. Nepamätá si, že by jej niekto vysvetľoval, že podpíše dohodu o uznaní záväzku ani ostatné veci, ktoré sú uvedené v dotazníku.

Podľa lekárskej správy MUDr. Radoovej zo dňa 17.10.2014, žalovaná je dlhodobo psychiatricky liečená od roku 1987 pre zmiešanú úzkostnú poruchu, boli jej predpisované lieky zo skupiny antidepresív, neuroleptík a anxiolytík. Na ich ambulancii sa lieči od 23.4.2001. V období od 16.5.2011 do 13.6.2007 menovaná ich ambulanciu nekontaktovala, od 6/2007 sa dostavovala na kontroly pravidelnejšie. Menovanej bolo predpísané antidepresívum (Prothiaden 25-25-50 mg), pri dodržaní odporúčaných dávok by nemal mať vplyv na luciditu vedomia ani na rozpoznávaciu schopnosť. ďalej jej bol predpísaný liek na nespavosť (Stilnox), užíva sa tesne pred spaním, pri odporúčanom použití nemá vplyv na rozpoznávaciu schopnosť, jeho užitie cez deň môže mať vplyv na luciditu vedomia. Žalovanej bol predpísaný aj Sulpirid (50-50-0 mg), pri uvedenej dávke nie je predpoklad zníženia rozpoznávacích schopností. Uvedenú medikáciu nie je možné kombinovať s alkoholom, potom je riziko útlmu, taktiež nie je jasné užívanie Diazepamu v uvedenom období, za určitých okolností vyššie dávky Diazepamu môžu mať vplyv na luciditu vedomia. Za predpokladu užívania uvedených psychofarmák v odporúčanom dávkovaní by nemali byť rozpoznávaciu schopnosť narušené.

Poverená zástupkyňa žalobcu trvala na návrhu v plnom rozsahu, podotkla, že žalovaná podpísala Dohodu o uznaní záväzku dňa 19.11.2012, kde uznala záväzok pozostávajúci z istiny 1.114,70 € a tiež úrok z omeškania a náklady na inkasné konanie. Uzavretiu dohody predchádzalo vypísanie dotazníka, pričom žalovaná sama uviedla, že dohoda o uznaní záväzku bola vypracovaná na základe jej požiadavky. Na pojednávaní dňa 4.11.2014 zástupkyňa žalobcu uviedla, že v zmluve ani jej dodatku nie je uvedená RPMN. Zo správy psychiatra je zrejmé, že žalovaná v čase uzatvárania dohody o uznaní záväzku mala rozpoznávaciu schopnosť, uznala istinu 1.114,70 €, náklady na inkasné konanie 150 €, ktoré si žalobca neuplatňuje, a úrok z omeškania 8,75 % ročne z istiny za dobu od 27.9.2012 do zaplatenia Okrem toho žalobca si v konaní uplatňuje aj zaplatenie úrokov z omeškania v sume 144,63 € za dobu do postúpenia pohľadávky na žalobcu v zmysle prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok a prehľadu transakcií od 1.1.2011 do 1.10.2014. Úrok z omeškania bol počítaný sadzbou 8 %, na preukázanie použitia tejto sadzby však nemá listinný dôkaz.

Podľa § 497 zák. č. 513/1991 Z.z. Obchodný zákonník v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka platného v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 54 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

(2) V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa platného v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

Podľa § 1 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch“), tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

(2) Zákon sa nevzťahuje na zmluvy

- a) o poskytnutí úveru 1) na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu,
- b) o nájme, 2) ktoré nezabezpečujú prevod vlastníckeho práva na nájomcu,
- c) o poskytnutí úveru bez platby úroku a poplatkov, ktoré zabezpečujú splatenie úveru jednou splátkou,
- d) o poskytnutí úveru do hodnoty v Sk zodpovedajúcej 200 EUR a nad hodnotu v Sk zodpovedajúcu 20 000 EUR; ak je na rovnaký účel uzavretých viac zmlúv o spotrebiteľskom úvere, súhrn všetkých zmlúv o spotrebiteľskom úvere sa považuje za jediný spotrebiteľský úver,
- e) na ktorých základe sa vyžaduje, že spotrebiteľ úver splatí v lehote nepresahujúcej tri mesiace alebo maximálne štyrmi splátkami v lehote nepresahujúcej 12 mesiacov,
- f) o sústavnom poskytovaní služieb, za ktoré spotrebiteľ platí počas ich poskytovania v splátkach.

(3) Zákon sa ďalej nevzťahuje na úver formou preddavku na bežný účet poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditné karty.

Podľa § 2 písm. a/, b/, d/ zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,

b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

d) ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy tohto zákona z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru.

Podľa § 3 ods. 1, 2, 6 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

(2) Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

(6) Pri spotrebiteľských úveroch formou preddavkov na bežný účet s výnimkou kreditnej karty (§ 1 ods. 3) alebo v prípadoch, keď nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ pred uzavretím zmluvy informovaný o úverovom limite, o nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, o spôsobe výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov, o podmienkach, za ktorých môže byť zmluva zmenená, a o spôsobe a termíne skončenia zmluvného vzťahu. Počas trvania zmluvy musí byť spotrebiteľ bezodkladne informovaný o zmene ročnej percentuálnej miery nákladov.

Podľa § 4 ods. 1 až 5 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch,

(1) Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

(2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) obsahuje najmä

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f) meno a adresu spotrebiteľa,

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

(3) Zmluva ďalej obsahuje

a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6,

b) sankcie za porušenie zmluvy,

c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenu alebo šek,

d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy.

(4) Pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

(5) Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 558 OZ ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Podľa § 37 ods. 1 OZ, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

V prvom rade súd skúmal, či o žalovanom nároku bolo rozhodnuté v inom konaní vedenom na tunajšom súde, ktorú skutočnosť tvrdila žalovaná. Súd zistil, že na tunajšom súde sa vedie konanie pod sp. zn. 5C/159/2013 v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o. proti odporkyni G. A., nar. X.XX.XXXX o zaplatenie sumy 1.404,90 € s príslušenstvom na návrh podaný dňa 24.5.2013, vo veci bolo rozhodnuté rozsudkom č.k. 5C/159/2013 - 81 zo dňa 1.4.2014, toho času je spis na Krajskom súde Trnava, ktorý má rozhodnúť o odvolaní navrhovateľa. Z obsahu predmetného rozsudku súd zistil, že pohľadávka navrhovateľa v konaní 5C/159/2013 vyplýva zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 252665690 zo dňa 28.10.2005, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 22.000 Sk (1.095,40 €), nejedná sa teda o pohľadávku vzniknutú zo Zmluvy o vydaní a používaní platobnej karty, ktorej zaplatenia sa žalobca domáha v tomto konaní, preto nebol dôvod pre zastavenie konania z dôvodu prekážky prv začatého súdneho konania (§ 83 O.s.p.).

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že právny predchodca žalobcu, obchodná spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s., ako veriteľ (banka) uzatvoril so žalovanou dňa 14.2.2005 Zmluvu o vydaní a používaní karty, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá platobná karta - typ: SPOROnakup. Zároveň účastníci tejto zmluvy uzatvorili aj Dodatok č. 1 k zmluve, v zmysle ktorého bol žalovanej poskytnutý na vydanú platobnú kartu úverový rámec vo výške 663,88 € (20.000 Sk) na priebežné uspokojovanie jej finančných potrieb. Žalovaná vyčerpala z kartového rámca peňažné prostriedky v celkovej sume 1.029,01 €, no porušila svoju povinnosť splácať dohodnuté minimálne splátky vo výške najmenej 5 % z kartového rámca (resp. vo výške vyčerpanej sumy, ak je pohľadávka nižšia ako 5 % z kartového rámca), napokon celkom uhradila len sumu 1.075,95 €. V danom prípade bola uzavretá štandardná formulárová spotrebiteľská zmluva. Text zmluvy bol vopred pripravený, dlžník ako spotrebiteľ nemal možnosť žiadnym podstatným spôsobom zasahovať do jej obsahu a takisto ani do obsahu príslušných všeobecných obchodných podmienok tvoriacich neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Hoci v zmluve je uvedené, že účastníci uzatvorili zmluvu podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, ide zároveň o zmluvu spotrebiteľskú, a to vzhľadom na charakter postavenia účastníkov zmluvy, kde na jednej strane vystupuje banka ako dodávateľ a na strane druhej spotrebiteľ, ktorý nemohol ovplyvniť obsah tzv. formulárového typu zmluvy uzatváranej vo viacerých prípadoch (§ 23a zák. č. 634/1992 Zb.). Zároveň sa v danom prípade jedná o spotrebiteľský úver. Zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch definuje spotrebiteľský úver ako dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa širiteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom (§ 2 písm. a/ a b/ zákona). Zákon o spotrebiteľskom úvere upravuje úverovú zmluvu v prípade, keď je úver poskytovaný spotrebiteľovi mimo jeho podnikateľskej činnosti

alebo povolania. Na právny vzťah založený medzi predchodcom žalobcu a žalovanou zmluvou zo dňa 14.2.2005, od ktorej sa uplatnený nárok navrhovateľa odvíja, je nutné aplikovať ustanovenia Zákona o spotrebiteľských úveroch a príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka zaoberajúce sa problematikou spotrebiteľských vzťahov a ochrany práv spotrebiteľa, a to aj napriek tomu, že zmluva o úvere bola uzavretá podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Z predloženej zmluvy o úvere je zrejmé, že sa v predmetnej veci jedná o spotrebiteľský úver, pretože sú naplnené zákonné znaky spotrebiteľského úveru vyplývajúce z ustanovenia § 2 a § 3 ods. 1 a 2 zákona č. 258/2001 Z. z. spotrebiteľských úveroch, teda predpoklady vyžadované touto osobitnou právnou úpravou na to, aby sa vzťah medzi veriteľom a dlžníkom podriadil právnemu režimu tohto zákona. Predchodca žalobcu vystupoval a konal ako dodávateľ, lebo poskytoval služby, ktoré má v obchodnom registri zapísané ako predmet činnosti, čo je skutočnosť známa z údajov verejne dostupných v obchodnom registri ([www. orsr.sk](http://www.orrs.sk)). Žalovaná v zmluvnom vzťahu vystupovala ako spotrebiteľ, lebo konala pre svoju osobnú potrebu, opak preukázaný nebol a ani zo zmluvy nevyplýva. Predmetom zmluvného vzťahu bolo poskytnutie finančných prostriedkov bankou (veriteľom) formou kreditnej karty dlžníkovi (spotrebiteľovi) s dojednaným úverovým rámcom a podmienkami splácania vyčerpaných prostriedkov. Z uvedeného je teda zrejmé, že ide o vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorý nie je vyňatý z pôsobnosti zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko nespadá do negatívneho výpočtu zmlúv v zmysle § 1 ods. 2, 3 citovaného zákona, na ktoré sa tento zákon nevzťahuje. Súd teda pri právnom posúdení vzťahu založeného zmluvou o vydaní a používaní platobnej karty aplikoval ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy a ďalej príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere upravuje ustanovenie § 4 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Pod sankciou neplatnosti stanovuje požiadavku písomnej formy, ktorá vyplýva z nutnosti nastolenia právnej istoty v zmluvných vzťahoch. Okrem všeobecných náležitostí musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať náležitosti uvedené v odseku 2 cit. ustanovenia. Absenciu niektorej z týchto náležitostí zákon nesankcionuje neplatnosťou zmluvy, ale výslovne ju považuje za platnú za predpokladu, ak bol spotrebiteľovi na jej základe poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať, alebo bol na jej základe dodaný tovar alebo poskytnutá služba (§ 4 ods. 4 zákona). Súd po posúdení obsahu zmluvy a predložených listinných dôkazov má za to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzavretá platne, keď na jej základe právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej spotrebiteľský úver, ktorý žalovaná čerpala. Súčasne však zákon o spotrebiteľských úveroch poskytuje spotrebiteľovi špecifickú ochranu pri absencii údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov (§ 4 ods. 2 písm. g/ zák. č. 258/2001 Z.z.), ktorej nedostatok zákon sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou.

Súd z obsahu zmluvy o vydaní a používaní karty a jej dodatku č. 1 zistil, že tieto neobsahujú údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, čo je podstatná náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Napriek tejto skutočnosti žalobca požaduje od žalovanej zaplatať úveru aj s úrokmi a poplatkami. Zákon č. 258/2001 Z.z. v čase uzavretia zmluvy obsahoval ustanovenie, podľa ktorého v prípadoch, keď nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ pred uzavretím zmluvy informovaný o úverovom limite, o nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, o spôsobe výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov, o podmienkach, za ktorých môže byť zmluva zmenená, a o spôsobe a termíne skončenia zmluvného vzťahu (§ 3 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z.z.). Aj keby sa toto ustanovenie vzťahovalo na daný prípad, žalobca nepreukázal a ani zo zmluvy, jej dodatku a výsledkov dokazovania nevyplýva, že by bola žalovaná o týchto skutočnostiach informovaná.

Zákon č. 258/2001 Z.z. v rámci prístupového procesu do EÚ zaviedol tzv. spotrebiteľský úver v súlade so smernicou Európskej rady č. 87/102/EHS za účelom prehlbenia slobody služieb a sprehľadnenia finančných služieb - k čomu slúži aj informačná povinnosť vo vzťahu k spotrebiteľovi ohľadom ročnej percentuálnej miery nákladov, úrokov či iných poplatkov. Tento zákon (v súčasnosti zrušený neskorším zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov) upravoval podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa, pričom pokiaľ v § 4 ods. 2 písm. g/ určil ako zákonnú náležitosť stanovenie RPMN (bez rozlíšenia, či ide o revolving, kreditnú kartu alebo iný druh úveru) akcentujúc jej dôležitosť zákonným znením, že ak nie je RPMN uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný

a bez poplatkov, navrhovateľ ako dodávateľ finančnej služby a profesionál na finančnom trhu nemôže túto skutočnosť opomíňať, resp. zanedbávať.

Keďže bolo v konaní preukázané, že sa mal úver považovať za bezúročný a bez poplatkov, súd skúmal, či bol poskytnutý úver žalovanou splatený. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úverového rámca na kreditnej karte vo výške 663,88 €. Žalovaná z úverového rámca postupne čerpala sumu až vo výške 1.029,01 €. Z predloženého výpisu z kartového účtu mal súd preukázané, že žalovaná celkom uhradila sumu 1.070,95 €. Žalovaná suma teda pozostáva len z úrokov a poplatkov, na ktoré žalobca nemá právny nárok vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru.

Vzhľadom na uzavretú dohodu o uznaní záväzku súd ďalej skúmal, či došlo k platnému uznaniu záväzku zo strany žalovanej. Žalovaná pred súdom vypovedala, že si nepamätá, či v roku 2012 podpísala dohodu o uznaní záväzku, nepamätá si, či bola v banke, alebo niekto navštívil jej domácnosť. Pamätá si len, že si zabezpečila kartu, na základe ktorej vykonávala výbery z bankomatu. Po nahliadnutí do dotazníka žalovaná potvrdila, že sa tam nachádza jej podpis, ale nevedela uviesť, kedy dotazník a dohodu podpísala, ani nepotvrdila, že by jej niekto vysvetľoval, že podpíše dohodu o uznaní záväzku ani ostatné veci, ktoré sú uvedené v dotazníku. Súd k uvedenému poznamenáva, že dohoda o uznaní záväzku má podobu vopred žalobcom vypracovaného štandardizovaného formulára. Žalobca určil, čo bude v dohode uvedené a v akom znení, formulár je vypracovaný pre vopred bližšie neurčeného dlžníka a dopisujú sa len identifikačné údaje účastníkov, právny dôvod vzniku záväzku a jeho výška. Rovnako v dotazníku k dohode sú opäť vopred naformulované vyhlásenia, z ktorých niektoré sú jednoznačne v neprospech dlžníka ako spotrebiteľa a spôsobujú zhoršenie jeho zmluvného postavenia (uznanie premlčaného záväzku, rozhodcovská doložka). Žalovaná potvrdila, že dotazník podpísala, súd však nemal preukázané, že žalovaná skutočne bola poučená o význame vyhlásení v dohode uskutočnených, že týmto vyhláseniam rozumie, boli jej náležite vysvetlené a je si vedomá následkov z toho plynúcich. Za daných okolností súd zastáva názor, že právny úkon - uzavretie dohody o uznaní záväzku zo dňa 19.11.2012 je neplatný v zmysle § 37 ods. Občianskeho zákonníka, pretože zo strany žalovanej chýba vážnosť vôle takýto právny úkon uskutočniť, keď nebolo preukázané, že žalovaná skutočne mienila uznať dlh zo zmluvy o vydaní a používaní platobnej karty a pochopila význam tohto právneho úkonu. V danom prípade ťaží žalobcu dôkazné bremeno na preukázanie, že žalovanej boli skutočne poskytnuté náležité poučenia a vysvetlenia v súvislosti s uzatváraním dohody a dotazníka alebo o existencii takého vzdelania žalovanej, pri ktorom by bolo potrebné nazerať na ňu ako na nadpriemerného spotrebiteľa, u ktorého poučovanie o právnych aspektoch veci nemá opodstatnenie. V konaní nebolo preukázané, že žalovaná skutočne vedela a bola informovaná, že uznáva dlh a aké má toto uznanie právne následky, preto súd považuje tento jej úkon za absolútne neplatný v zmysle § 37 ods. 1 OZ. Ďalej nemožno vylúčiť, že žalovaná nebola v čase uzatvárania dohody v takej psychickej kondícii, aby vedela rozoznať dôsledky svojich úkonov, najmä keď vypovedala, že uzatvorenie dohody a podpísanie dotazníka si nepamätá. V konaní bolo preukázané, že žalovaná je dlhodobo psychiatricky liečená. Dňa 22.10.2012 (dohoda o uznaní bola uzavretá dňa 19.11.2012) boli menovanej predpísané psychofarmaká na psychiatrickej ambulancii. Zo správy lekárnky MUDr. Radoovej vyplýva, že za predpokladu užívania predpísaných psychofarmák v odporúčanom dávkovaní by nemali byť rozpoznávací schopnosti narušené, avšak nie je jasné užívanie Diazepamu v uvedenom období, ktorý vo vyšších dávkach môže mať vplyv na luciditu vedomia. Zníženie rozpoznávacích schopností menovanej v rozhodnom období preukázané nebolo, uvedené však nemožno vylúčiť a ani toto zistenie nemá vplyv na záver o nedostatku vážnosti vôle žalovanej uznať záväzok v dohode o uznaní záväzku.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd uzavrel, že žaloba nebola podaná dôvodne, keď žalovaná suma pozostáva len z dlžných úrokov a poplatkov, na ktoré žalobca nemá právny nárok vzhľadom k tomu, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov pre absenciu RPMN v zmluve a zároveň súd vyhodnotil uznanie záväzku zo strany žalovanej ako úkon absolútne neplatný podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Z uvedených dôvodov súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

Žalovaná vzhľadom na úplný úspech v konaní mala podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov konania, táto si však trovy konania neuplatnila, t.j. nepodala návrh na priznanie náhrady trov konania podľa § 151 ods. 1 O.s.p., preto jej súd náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, prostredníctvom podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).